

BÄFVERNYTT

2012

MARS

NR. 50

Det Härnösand som varit...

Vy över Härnösands hamn år 1958.

Nästan samma vy som på förra numret, men 50 år senare. Ytterst få människor syns här och alla fartygen är också borta. Enda fartyget som går att urskilja är lungöbåten Vidar. Den trafikerade Lungön under en period på 1950-talet. Är det någon av Bäfvernyttts läsare som vet något mer ingående om Vidar? Kontakta i så fall någon i styrelsen. Samma sak gäller den låga träbyggnad som på bilden ligger rakt nedanför det s.k. Tullhuset. Vad användes den byggnaden till?

Längst ut i bildens högerkant skymtar en del av den Pressbyråkiosk som byggdes runt mitten eller senare delen av 1950-talet och som nu är Restaurang Skeppet.

Tidningen Nord-Sverige hade under några år en lokalreporter i Härnösand, som hade kontor och fotolabb i källaren till denna byggnad.

Parkeringen nedanför "Statt" är fylld av tidstypiska bilar. Den bilintresserade kan med lupens hjälp urskilja många olika bilmodeller.

FÖRENINGSGENOMGÅENDE

STYRELSE

Ordf. Peter Sjölund 0611-61300
ordf@harnoforskare.se
V. Ordf. Björn Thunberg 0611-13669
viceordf@harnoforskare.se
Kassör Agneta Olofsson 0611-22185
kassor@harnoforskare.se
Sekreterare Rigmor Öberg 0611-22188
sekr@harnoforskare.se
Ledamot Örjan Öberg 0611-22188
orjan@harnoforskare.se
Ledamot Ronny Norberg 070-693 8177
ronny@harnoforskare.se
Ledamot Monika Vennerbring 0611-24730
monika@harnoforskare.se

REVISORER

Sammanställ. Hans Söderholm 0611-18442
hans@harnoforsakare.se
Björn Nilsson 0611-27185
bjorn.nilsson@harnoforskare.se
Margareta Wicander 0611-77050
margareta@harnoforskare.se

VALBEREDNING

Sammanställ. Roland Ek 0611-60081
ke.fr7@telia.com
Lennart Öhman 0611-72025
061172025@telia.com
Birgit Hallin 0611-22126
benny.hallin@telia.com

RED.KOMMITTÉ

Björn Thunberg 0611-13669
viceordf@harnoforskare.se
Ronny Norberg 070-693 8177
ronny@harnoforskare.se

REDAKTÖR

Vakant
redaktor@harnoforskare.se
Eller skicka via vanlig post till:
Örjan Öberg
Parkgatan 27
87152 Härnösand

ANSVARIG UTGIVARE

Peter Sjölund 0611-61300
ordf@harnoforskare.se

WEBMASTER

webmaster@harnoforskare.se

KLUBBMÄSTARE

Lennart Öhman 0611-72025
061172025@telia.com
Birgit Hallin 0611-22126
benny.hallin@telia.com
Anna-Britta Skoglund 0611-20120

MEDLEMSAVGIFT (2012)

Enskild medlem 100:- kr/år
Famijemedlem 35:- kr/år
Studerande upp till 18 år 25:- kr/år
Företag/Föreningar 200:- kr/år
Betala till Plusgiro 43 61 16 - 8
Härnösands släktforskare. Glöm inte att
ange namn, postadress och e-postadress.

Bärförnytt framtid....

Vi saknar fortfarande en ordinarie redaktör för vår medlemstidning. Tills vidare kommer jag att fungera som t.f. redaktör.

Det är inte bra i längden, eftersom det blir en liten grupp människor som gör allt inom föreningen. På sikt blir föreningens verksamhet väldigt sårbar när alla uppdrag samlas på ett fåtal individer.

Tänk efter en gång till! Kanske just **DU** kan ta på dig uppdraget att sammanställa vår tidning. Det är inget mastodontarbete att sammanställa de tre, fyra numren per år som vi vill ska komma ut.

I detta sammanhang vill jag också vädja till våra medlemmar att komma in med bidrag till tidningen. Alla bidrag, små som stora, är välkomna. Kom ihåg att det är medlemmarnas bidrag som ska vara grunden till vår tidning.

Hälsningar till alla läsare.

Örjan Öberg

T.f. redaktör

Hälsning från en pigg 50-åring

Ja, 50-åring är väl kanske inte riktigt sant, men den tidning du håller i handen är faktiskt nummer 50 av Bäfvernytt. Ända sedan 1990 har Härnösands Släktforskare samlat släktforskningsintresserade med rötter i södra Ångermanland och givit ut denna tidning. Det känns stort!

Vi är fortfarande en pigg förening som lever i en spännande tid för oss släktforskare – till-

gång till allt fler digitaliserade arkiv, alla gamla kartor fritt tillgängliga på internet, hundratusentals hyllmeter med innehållsrika arkivhandlingar samlade på landsarkivet i Härnösand och nu även möjlighet att hitta släktingar med hjälp av DNA.

Och på tal om tid. I år har vi ju ett skottår och jag brukar då tänka på de stackare som är födda den 29:e februari. De får ju bara fira ”riktig” födelsedag vart fjärde år.

Men det är ingenting i jämförelse med den arma kvinnan Margareta Larsdotter i Delsbo. Hon föddes nämligen den 30:e februari 1712. Jo, du läste rätt, den t-r-e-t-t-i-o-n-d-e februari! År 1712 införde Sverige nämligen en ”superskottdag” den 30/2. Och just denna dag råkade Margareta Larsdotter födas... Hon finns förstås inte längre bland oss, men trots att det var 300 år sedan hon föddes har hennes första födelsedag ännu inte kunnat firas! Så det här med tid är viktigt. Och vi går nu en härligt tid till mötes när våren är på väg och jag önska er alla en Glad Påsk!

Använd dina gamla diabilder i din släktrönika!

För de flesta släktforskare är användandet av dator och digitalkamera numera ”vardagsmat”. Många har även skaffat en skanner, eller bildläsare, för att kunna infoga sina gamla bilder i sin släktrönika. Så länge det handlar om pappersbilder är det ju inget problem. Både svartvita och färgbilder går utmärkt att skanna med bra resultat. Men hur gör jag med de där diabilerna som togs på 50-talet? Det var ju så, att innan Kodak lanserade Instamatic-kameran på 60-talet, togs de flesta färgbilderna på diafilm, eftersom det fortfarande var ganska dyrt att göra papperskopior i färg.

För att visa dessa bilder behövdes en filmduk och en projektor. Sen plågade man släkten

med att visa dem när man träffades till jul eller någon annan storhelg. Att rigga upp allt detta krävde sin tid och innan man var klar att börja visningen hade de flesta lessnat.

Annat är det idag, när man enkelt gör ett bildspel i sin dator som sedan kopplas till platt-TV:n och kan visa bilderna när som helst utan allt för stora arrangemang.

Till vissa fabrikat av skanners finns det tillsatser för att kunna skanna diabilder. De jag har testat är ganska tidskrävande att använda och kräver en hel del efterjusteringar av ljus och kontrast i ett bildbehandlingsprogram för att bli bra.

(Forts. sid.14.)

Höstens första medlemsmöte. Lennart von Post presenterar sin bok om Lungö fyrplats.

Lennart von Post hälsades välkommen och berättade och visade bilder ur sin nyutkomna bok om Lungöns historia.

Lungö fyr ägs sedan 1996 av familjerna Norlin och von Post som reparerat och iordningsställt fyren till dess nuvarande skick.

1857 anslogs medel till en fyr men det blev diskussioner var den skulle stå. Lungön fick sin första fyr 1861 då den också fick personal som ansvarade för fyrplatsen.

1920 pågick en ny diskussion om platsen för en ny fyr men till slut bestämdes att en mindre fyr skulle uppföras på Härnöklubb och en ny skulle byggas på Lungön.

Lennart visade bilder och ritningar på fyrvaktarhuset som beboddes av tre familjer. De delade på en bakugn även om de tre familjerna hade var sin järnspis. Rangordningen mellan yrkesgrupperna var stor och ju högre rang desto bättre bostad. Men fri ved, el och hyra ingick i lönen för fyrpersonalen. Som mest fanns 101 kyrkobokförda personer registrerade på Lungön. 1896 byggdes huset om och lägenheterna moderniserades. Som mest bodde det 22 personer tillsammans i fyrvaktarhuset.

Gasflaskorna till fyren rullades för hand från bryggan nere vid stranden upp till fyren.

En av alla personerna som Lennart berättade om var Gustaf Nyberg idag drygt 90 år. Han kom att bo på Lungön tillsammans med far, mor och 9 syskon mellan åren 1931-1937. Han

är en av de personer har varit Lennart behjälplig för att få berättelsen om Lungö fyr så levande och korrekt som möjligt. Gustaf har besökt platsen vid ett flertal tillfällen och fått uppleva fyren i renoverat skick.

Lubbe Nordström kom vid ett tillfälle på besök till fyren och möttes av smått irriterade kvinnfolk. De antog att den fina gästen skulle kräva litet bättre mat och blev nervösa inför uppdraget. Då Lubbe såg kvinnornas uppsyn frågade han om orsaken. ”Är det möjligen så att ni vill ha förskott på maten?”

Lennart berättade många mänskliga tragedier bland boende på ön och många är de som ligger begravda på kyrkogården bredvid kapellet. Berättelser som förstärker släktforskningens betydelse och gör det möjligt att förstå våra förfäders liv.

Lennart har sett som sin uppgift att forska runt de olika familjerna och deras liv och leverne på Lungön. Hans ambition har varit att beskriva människornas liv på fyrplatsen och inte bara arbetet runt själva fyren med dess teknik, arbetsätt och rutiner.

Text: Rigmor Öberg

Foto: Örjan Öberg

...

Boken om Lungö Fyrplats kan köpas direkt från författaren. Kontakta red. för adress-info.

A Nordströms familjegrav

Text : Isabella Josefsson

Kändisfaktorn på Härnösands gamla kyrkogård är hög. En av de mer bekanta gravarna är

A. NORDSTRÖMS FAMILJEGRAF. Där är Ludvig Nordström begravd under en separat lig-gare. Vad betyder då A. Nordström? De som känner till Ludvigs familj vet att hans far hette Oskar Anshelm.

Så A:et står för Anshelm? Det är inte självklart. Det kan vara första bokstaven i Anshelms fars namn. Anders Nordström föddes 1797 i Sundsvall och avled där 1856. Han begravdes på kyrkogården vid Lovisa Ulrika kyrka. Kyrkan förstördes under den stora branden

1888; också kyrkogården ödelades nästan helt. Gravar flyttades, inte bara till Sundsvall nya begravningsplats, utan tydligen också längre bort än så. Ludvig Nordströms första hustru Marika Stiernstedt nämner i sin bok *Kring ett äktenskap* att Anders Nordströms kvarlevor fördes till Härnösand – där en familjegrav hade anlagts i maj 1879. Anshelm Nordströms första hustru Maria, född Dahlin, och äldsta barnet Anders Wilhelm hade dött i difteri i december året innan. De jordfästes bägge den 30 december. Det var vinter och en separat grav kunde tas upp först på våren, då tjälen gått ur jorden.

I novellen ”Tomas Lacks första möte med sina förfäder” säger patron Lack till sonen Tomas: ”Minns du att, då du var tio år, så blev gamla kyrkogården omgrävd här i stan? Och att du fick vara med, när familjegraven grävdes upp och vi flyttade över benen till nya kyrkogården?” Geografin stämmer inte, det är ju en novell och ”påhitt”, men Ludvig Nordströms auto-

fiktiva Tomas Lack-historier innehåller ofta ett korn av sanning, och sanningen är här själva händelsen, flyttningen av kvarlevorna en från en kyrkogård till en annan.

Och så till slut. Ludvig Nordström berättar i boken *Denna flugiga värld* om familjegraven i Härnösand: ”Där nere [i graven] lågo nu pappa,

farfar, farmor, gub-bens första hustru och en rad barn samt benrester av förfäder, en hel lår full.”

P. S.

Att gravvården ur-sprungligen har krönts av ett kors, kan man se på denna bild från 1930-talet ur Ludvig Nord-ströms privata foto-album. D. S.

Källor:

Gravregister för Härnösands gamla kyrkogård. SVAR, församlingsböcker online.

Ludvig Nordström, *Tomas Lack och hans familj*. 1930

Ludvig Nordström, *Denna flugiga värld. En loggbok*. 1941

Marika Stiernstedt, *Kring ett äktenskap*. 1953

Ludvig Nordströms privata fotoalbum.

Isabella Josefssons bok ”Härnösands gamla kyrkogård” finns att köpa bl.a. hos Öbacka bok i Härnösand.

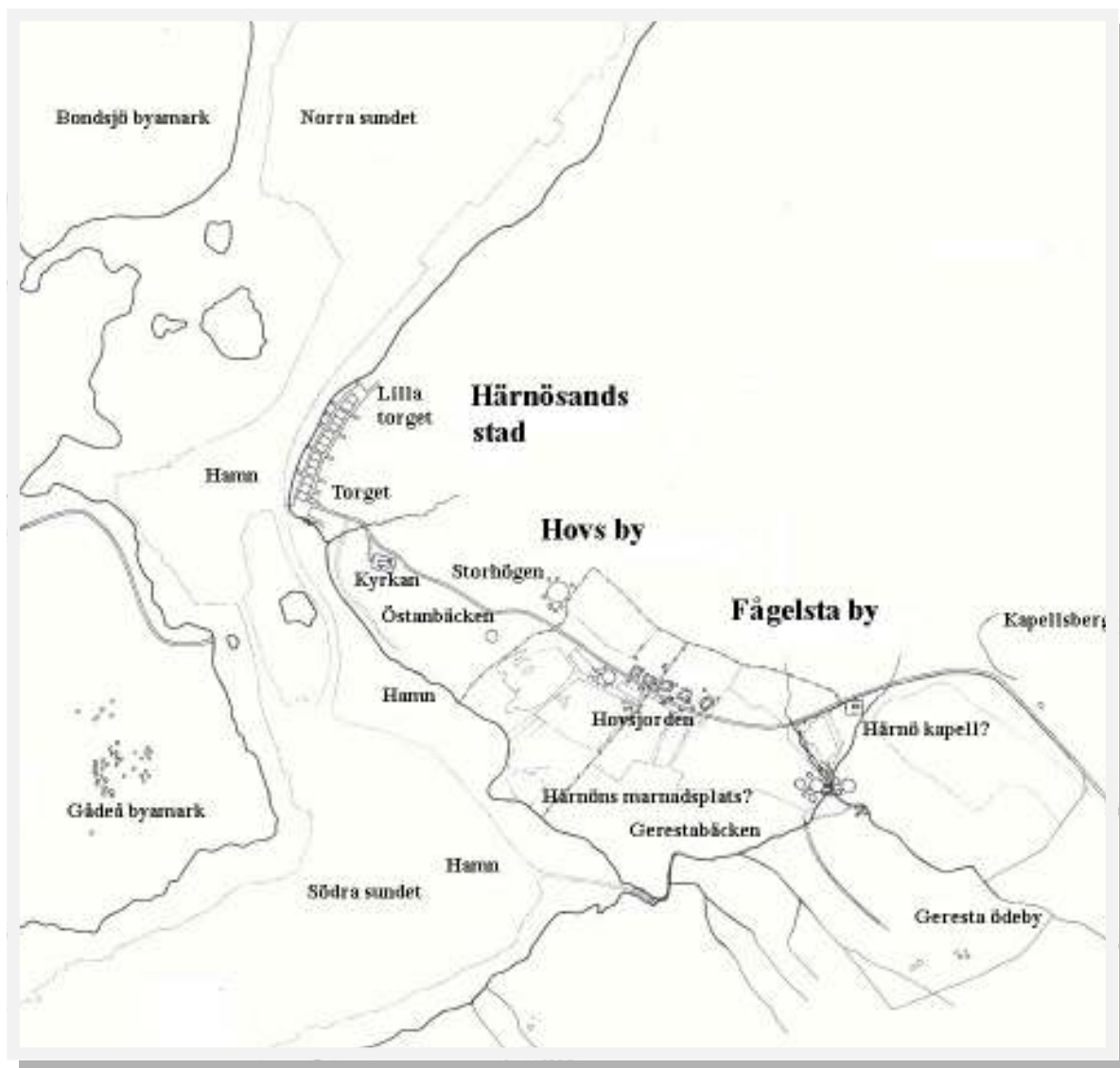
Reds. Anm.

Nils Bagge - en Härnösandsbo som blev 200 år gammal.

Text och kartbild: Lars Högberg

När man forskar kring hembygdens historia finns en rik källa att ösa ur och det är Kammararkivets landskapshandlingar, som finns på landsarkivet i Härnösand. De innehåller fogderäkenskaperna för hela Ångermanland från och med år 1535, år för år i nästan obruten serie under hela 1500-talet. Det var Gustav Vasa, rikshushållaren, som krävde att hans fogdar runt om i Sverige skulle lämna in redovisning av alla inkomster och utgifter under året. Där finns skatter och

två bönder och i Fågelsta tre. Redan år 1542 fanns en bonde i Fågelsta vid namn Nils Bagge. Namnet tyder på en viss särställning eftersom det inte är en enkel patronym. Han innehade en av de rikaste gårdarna med flest kor och de största skördarna. Han stod i tjänst hos fogden över Ångermanland, som residerade i Kungsgården i Bjärträ. Han förekommer i fogderäkenskaperna för år 1546 då han får "tärepengar" (rese- och traktamentsersättning) för en resa till Uppsala med 80 arbetskarlar för

tionden för alla bönder i alla byar, vartenda år. Här kan man också träffa på intressanta personer ur vår historia. En sådan bekantskap är den märklige Nils Bagge.

På Härnön fanns under medeltiden två byar på det område som år 1585 skulle bli Härnösands stad, nämligen Hov och Fågelsta. I Hov fanns

att bygga på Uppsala slott. Året därpå reste han till Stockholm med 30 man för att bygga på Stockholms slott. Det bör vara det gamla slottet Tre Kronor som det var fråga om. Nils Bagge måste ha varit en betrodd man för att anförtrös så omfattande arbetsuppdrag. Kungen i Stockholm hade uppenbarligen kän-

nedom om resurserna här i Ångermanland när det gällde byggenskap. År 1574 lät kungen bygga en ”sågekvarn” i Lästa vid Bollstabruk för att såga bräder och därefter anmodade han sin fogde Hans Andersson i Kungsgården att bygga ett ”brädeskepp” för att frakta bräderna ner till huvudstaden.

Nils Bagge bodde på sin stora gård i Fågelsta ända fram till staden Härnösands grundläggning. Vid Älvsborgs lösen år 1571 skedde en skattläggning av alla bönder i Ångermanland och då ser man att Nils Bagge var en av de allra rikaste i Säbrå pastorat; efter kyrkoherden i Säbrå, herr Lars, Erik Larsson i Finsvik och Hans Jakobsson i Locke. Dessa fyra stod i en klass för sig med en förmögenhet på över 1000 mark.

När staden Härnösand grundades 1585, på kung Johan III:s befallning, omfattade stadens mark först endast byn Hov (Hovsjorden). Staden skulle placeras på den gamla marknadsplatsen (Korsmässmarknaden) och detta tyder på att denna marknad låg på byn Hovs mark. Staden anlades slutligen längst ute på udden mot Norra sundet, mellan Stora och Lilla torget.

Stadsborna, som även levde på jordbruk och fiske, begärde snart att få ett större markområde att odla och år 1590 överfördes också Fågelsta by till stadens ägor. Bönderna i Hov och Fågelsta fick lov att flytta och tilldelades mark i Häggdånger och Bjärträ. Nils Bagge i Fågelsta

skattade där fram till 1589. Därefter flyttade fogden från Kungsgården till den nya staden och bosatte sig i Fågelsta by, kanske just på Nils Bagges gård. I skattlängderna står det nu om Fågelsta: ”Haffuer fougde”.

Vart tog nu Nils Bagge vägen? Jag har träffat på honom i Brattås 1592, men sedan finns inga spår efter honom.

Det kanske inte är så konstigt; han bör ha varit ganska till åren kommen vid det laget, efter att ha varit skattskriven på Härnön i 50 års tid.

Men hur gammal blev han egentligen? I det berömda Aspö-brevet från 1489, en av Ångermanlands få medeltidsurkunder, står något märkligt. Om Aspö-brevet kan man läsa i en skrift av Erik Modin på Sambiblioteket. Det rör sig om en tvist om en byagräns i Torsåker där bl a ett antal edsvurna vittnen räknas upp: ”Jon i Björkå, Jöns Nilsson i Hammar å sin fader **Nils Bagges** vägnar, en hundraårs gammal man, Mickel i Ålsta” osv. Vad nu då? Var Nils Bagge 100 år gammal redan år 1489? I så fall var han över 200 år gammal år 1592!

Nog för att Nils Bagge var en märklig man på sin tid, men att han blev 200 år gammal måste man ställa sig frågande inför. Därför skulle jag vilja uppmana alla släktforskare: Kan man spåra denne Nils Bagge; varifrån kom han och vart tog han vägen? Är han en äkta ”Flygande holländare” eller ”Jerusalems skomakare”?

Efterlysning

Jag förstår att det kan vara svårt att få hjälp att identifiera gamla personfoton, men jag vill pröva med ett foto på 3 unga damer, vet inte om de är syskon. Dom bör vara från Säbrå eller Stigsjö i början på 1900-talet.

Med vänlig hälsning
Gunnel Blomqvist

Om någon av våra läsare känner igen personerna på bilden, kontakta red.

Han kan allt om källornas betydelse.

Forska gärna i släkten – men det ska vara noga. Och redovisa alltid källorna, varifrån uppgifterna kommer.

För Michael Lundholm, Stockholm, är detta en självklarhet. Han har under de senaste åren hållit en rad föredrag i ämnet och även skrivit en artikelserie om källornas betydelse i släktforskarförbundets egen publikation Släkthistoriskt Forum.

– Det ska vara så att om någon tar mina data och forskar – då ska det bli samma resultat. Så är tänkesättet, säger Michael Lundholm. Själv är han nat-

*Michael Lundholm är professor vid Stockholms universitet, men den stora hobbyn är släktforskning. Här ses han vid Svenska Genealogiska Samfundet under Släktforskar dagarna i Norrköping tidigare i år.
Foto: ROLAND CLASSON*

ionalekonom och professor vid Stockholms universitet, just nu med inriktning på prognosutvärdering, bland annat Riksbankens inflationsprognoser.

– Forskning har blivit mitt yrke, säger Michael Lundholm.

Men den stora hobbyn är släktforskning. Och han är numera ett känt namn i släktforskarkretsar. Allt började med att han fick en bok, ”Släktforskning för alla”, författad av Börje Furtenbach. Den läste han med stort intresse.

– Jag började släktforska 1971 då jag var tolv år. Sedan gjorde jag uppehåll en tid och upptäckte då att jag inte hade angett några källor. Jag fick göra om allt och det lärde jag mig mycket av, säger Michael Lundholm.

Rötterna kartlades:

– Jag intervjuade min mormor och morfar, min farfar och mormors syster. Men min farmor dog 1970 när jag var elva år, säger Michael Lundholm.

Så här blev det istället en intensiv jakt på förfäderna: – Ja, kanske är det därför jag spenderat så mycket tid på att forska i hennes släkt. Hon kom från släkten Fotmeijer eller egentligen Fortmeijer och härstammar från en

bondson i Ädelfors, Vetlanda. Men jag har huvudsakligen mina rötter i Svealand och södra Norrland. Det handlar mycket om smeder och bruksarbetare i Västmanland och Dalarna, säger Michael.

Michael Lundholm är en hängiven föreningsmänniska. Han är medlem i Genealogiska Föreningen, som har ett omfattande arkiv och bland annat satsar digitalt på klipparkivet och Inrikes pass.

– Det är både spännande och trivsamt att vara med i den föreningen, säger Michael Lundholm,

som även är medlem i bland annat StorStockholms Genealogiska Förening, DIS och Föreningen för smedsläktforskning.

Han är redaktör för Svensk Genealogisk Tidskrift sedan 2008. Den ges ut av Svenska Genealogiska Samfundet och verkar främst för vetenskapliga metoder inom släktforskningen. Ordförande i föreningen är Elisabeth Thorsell, Järfälla.

Vad har då Michael Lundholm för goda råd till släktforskaren? Jo: 1) köp en lärobok, 2) gå en släktforskarkurs, 3) läs vad andra har skrivit och 4) gör en arbetsplan för din forskning.

– Skapa verktyg för att dokumentera forskningen, var noggrann. Visa alltid en nypa skepsis när ni hittar nya uppgifter på nätet, annars är det lätt att man hamnar fel, säger Michael Lundholm.

Och släktforskning är ju inte enbart att samla namn och årtal.

– Det är mer intressant med en historia kring en person, menar Michael Lundholm. Och att kartlägga de genealogiska sambanden ger forskningen ytterligare en dimension.

Den som släktforskar kan numera göra mycket av forskning hemma vid datorn. Digitaliseringen av kyrkböcker och annat material underlättar.

– Jag kan släktforska från det egna skrivbordet när jag vill i kyrkböckerna på nätet. Men glöm inte bouppteckningar, mantalslängder och domboksprotokoll, säger Michael Lundholm.

Och hur skriver man då en källhänvisning? Jo, det finns en viss akademisk procedur och det ska vara enkelt att förstå varifrån man hämtat uppgifterna.

En utförlig källhänvisning borde enligt Michael

Lundholm omfatta: 1) institution där kyrkoarkivet förvaras, 2) arkivets namn, 3) arkivets unika referenskod, 4) källans, bokens namn, nummer och årtalsomfattning och 5) på vilket blad eller sida uppgiften återfinns på.

Alltså: en uppgift från Skultuna församlings första födelsebok skulle därför kunna se ut så här: 1) Landsarkivet i Uppsala, 2) Skultuna kyrkoarkiv, Västmanlands län, 3) SE/ULA/11343, 4) C:5 födelsebok 1622–1754 och 5) sida 28.

– Det gäller ju att kunna presentera sin forskning på ett bra sätt, menar Michael Lundholm.

FAKTA

Michael Lundholm (f 1959 i Stockholm) är mycket engagerad för att kvaliteten inom släktforskningen säkerställs.

Han var ordförande i Svenska Genealogiska Samfundet 2004–2006. Ledamot i styrelsen i Sveriges släktforskarförbund 2006–2008. Ordförande i valberedningen i Sveriges släktforskarförbund 2009–2010.

Numera är Michael Lundholm ordförande för bandyklubben Spånga/Bromsten BK i Stockholm. Där har han två söner som spelar.

Roland Classon

Denna artikel publicerades i Helsingborgs Dagblad 2011-12-05 och återges här med medgivande från Helsingborgs Dagblad.

Reds. anm.

Fler artiklar om släktforskning i Helsingborgs Dagblad hittar du här:

<http://hd.se/familj/slaktforskning/>

Du glömmet väl inte...

...att Förbundet har två pågående projekt där det behövs frivilliga insatser.

Gravstensinventeringen. Nu när våren och sommaren är i sikte är det hög tid att bestämma sig för att ”ta sig an” en kyrkogård att inventera.

Namn åt de döda. Det finns fortfarande flera församlingar i närområdet som är lediga. All information om dessa projekt finns på [/www.genealogi.se](http://www.genealogi.se).

Svenskar i Leadville, Colorado

Jag har specialiserat mig på de svenskar som utvandrade till Leadville uppe i Klippiga Bergen för att där gräva guld och silver i den guld- och silverrusch som rådde 1870 - 1925. Det finns inte mycket publicerad information om dessa svenskar, jag har därför gjort en mycket omfattande research, även genom flera besök på plats i Leadville. Detta har medfört att jag nu har information om många av de svenskar som verkade i Leadville under de åren. Jag har även information om deras föreningar, deras livsöden och en hel del foto. På senare år har jag även varit i kontakt med ett stort antal ättlingar till dessa svenskar och utbytt information, hjälpt dem att identifiera kort etc.

En mycket liten del av min information finns ett beskåda på min internetsida <http://oldphotos.homeip.net/Photos.htm> Har du anhörig eller någon du hjälper med forskandet anhöriga i Leadville får ni gärna kontakta mig för utbyte av information. Vill du publicera några rader om mitt erbjudande att hjälpa till med ovanstående i er tidning hade det även varit trevligt.

Emotser ditt svar!

/Bästa hälsningar

Willy Johansson

Majgatan 23

215 65 Malmö

När vår förening var ny...

Den här bilden är tagen i samband med en utställning som föreningen hade på gamla biblioteket (nuvarande Technichus) mars-april 1990. Enligt Bäfvernytt nr 1 bildades en interimstyrelse i januari

1990. På bilden ses från vänster: Bo Lindvall, Ulla Frykestig, Agneta Olofsson, Thord Bylund samt Sten Hörnfeldt. Fotograf är förmodligen Roland Ek.

Det här er en av de få foton som finns från föreningens tidigaste verksamhetsår.

I och med digitalkamerans genombrott i början

av 2000-talet blev det vanligare att medlemmar bifogade bilder med sina artiklar.

Är det någon av våra medlemmar som har bilder från föreningens tidigaste verksamhet? Pappersbilder eller dia spelar ingen roll. Kontakta red. så kommer de att införas fortlöpande.

Släktforskardagarna 2012

2012 års släktforskardagar kommer att hållas 24—26 augusti i Gävle.

Redan nu finns en hemsida:

<http://www.sfd2012.se/>

Släktforskardagarna 2012

Christopher O'Reagan berättar om Gustav III på släktforskardagarna i Norrköping, augusti 2011.

Jag tillbringade en kväll på Slottet där jag så ofta sett salig konungen sitta och rita. Minnet plågade mig och jag tyckte jag befann min i en ny värld. Nu är det slut! Inget finns kvar! Saknaden och stämningen efter Gustav III var på många sätt uppgiven. Förtvivlan över allt jag förlorat och saknaden efter Gustav III var plågsam.

Några röster från de människor som hade fått uppleva magi och dynamik under Gustav III:s tid och som gick under en kylig torsdagsmorgon 1792.

En på så många plan omvälvande tid och svår att förstå för oss moderna människor i Sverige av idag. Ett vimlande sammelsurium av politik, kultur och politiska reformer. Ökad religionsfrihet, avskaffande av tortyr och en rad dödsstraff som största landvinningar, akademier som inrättades som svenska akademien, konstakademien och musikaliska akademien. Genier som gynnades som bl.a. Bellman, Sergel och Kjellgren, parker anlades, kläder designades, teatrar, Operan och Dramaten byggdes och som än i denna dag består.

Något gick förlorat då i det gryende 1800-talet då "den vita silkesstrumpan" ersattes av "den blankpolerade stöveln".

I nya stövelåldern med Napoleons och Bernadottes krigiska värld med stövlar och sporrar, draghandskar och sablar fanns inte plats för det förfina och lekfulla elegansen som hörde den gustavianska tiden till.

Dom som fanns kvar, "dom sista gamla stubbarna från Gustav III:s planteringar" som någon uttryckte sig fanns med långt in på 1800-talet. De drog nyfikna till sig som Bernhard von Beskow skriver i sina memoarer om då han mötte den grånande poeten och riksmarskalken vid Gustav III:s hov Johan Gabriel Oxenstierna. Han berättade om Oxenstierna som var så älskvärd, sade artigheter åt alla, berättade anekdoter, hade en intagande personlighet och ignorerade allt anstötligt. Beskow menar att han hade en

framtoning som speglade och präglade förhållningssättet som rådde vid Gustav III:s hov.

Han berättade att han från barnsben haft förmånen och glädjen att få vandra runt på museer i Stockholm och bli intresserad och inspirerad av historiens vingslag. Anledningen var att hans föräldrar hade kunskap och förståelse för hur man kunde väcka nyfikenheten för historia istället för att ta död på entusiasmen genom att plugga historiska årtal som ofta kan upplevas ointressanta och tråkiga för eleverna.

Christopher berättade om ett minne han har från sin barndom, någon gång i mitten på 70-talet. Han vandrade tillsammans med sin mor genom Hagaparken en höstkvalld då träden brann i alla färger, löven prasslade under fötterna och skymningen sänkte sig över nejden. De gick fram till Haga slott och tittade in genom fönstret. Då berättade hans mor: Här inne på den här soffan låg Gustav III utsträckt och vilade sig en mörk januarkväll 1792. Då kom de fyra adelsmännen smygande genom parken för att se om de kunde skjuta kungen. Men bevakningen var så stark så

de vågade inte utan de sköt upp dådet till Operamaskeraden i mars.

Jag kan intyga, säger han, att är man 5-6 år och man tittar in genom fönstren och får berättelsen berättad för sig och ser soffan han låg på, fotografierna som finns kvar på väggarna och upplevelsen att han bara rest sig för att gå till sängs. Då lyckades min mor att förmedla en föreställning om att det ligger något i talesättet ”Verkligheten överträffar dikten”.

Varför har hans intresse för 1700-talet blivit så stort? Christopher förklarar: ”Jag har fäst mig vid brytningstiden som skapar väldig, väldig dynamik åt århundradet.” Han ger oss ett exempel ur ”Lärobok uti medicin” av Albert Julius Segerstedt 1797.

Om att rädda drunknade.

”Den som har drunknat skall så fort det är möjligt uppdragas ur vattnet. Dess våta kläder avtagas och så fort det är möjligt insvepas uti en yllefilt och läggas helst på ett bord eller i en säng. Därefter inblåses luft i lungorna då man täpper till näsan och på allt sätt lagar så att luften inte får någon annan utgång utan måste framtränga sig åt luftröret och lungorna. Då bröstet av den uppblåsta luften upplyftats upphör man några sekunder med inblåsningen till dess att de åter sänkts sig igen. (Christophers kom. Konstgjord andning kallar vi det idag!) Under detta bör halsådern öppnas och uttagas 2 deciliter blod, samtidigt som tobaksrök inblåses uti ändtarmen ur en pipa vars munstycke med olja smorts och insättes uti nämnda ställe under det att någon över ett bundet tyg inblåser röken.”

Christopher menade att: ”1700-talet, trots det exotiska i att det är 200 år sedan, ligger mycket nära oss nu levande. Läser man dagböcker från den här tiden kan man enkelt följa med i deras tankar, känslor och uttryck för drömmar och fantasi.

Går man ytterligare 100 år tillbaka, till 1600-talet, brände man häxor på Södermalm i Stockholm och på andra ställen i Sverige. Rädslan för smådjävlar och annat förtryck härjade. Medan man på 1700-talet åstadkommit mycket och frigjort människan från vidskeplighetens och över-

trons värsta förtryck. 1700-tals-människan var tämligen modern i sin kultur.”

Likheterna mellan 1700-tals-människan och oss är stora och det visar Christopher med att berätta en händelse ur en dagbok. Det var en handelsbetjänt i Gamla Stan på 1780-90-tal som förde dagbok morgon-middag-kväll och berättade följande: *”Sommaren 1790 var min vän Gabriel på lustresa (vår tids semester, Christophers kommentar) och medförde en splitterny spatserkäpp. Jag tackade för käppen, varefter jag väntade till han lämnat rummet, då jag gick ut och rullade den i sand på det att den inte skulle se så ny ut”.* (Christopher berättade att han gjorde likadant på 70-talet då gymmaskarna var för vita och stack ut för mycket eller de nyköpta jeansen som måste få lite patina genom att gnuggas mot morsans rivjärn eller göra en eller annan rispa i dem för att inte se så nya ut!)

Han menade att likheten återigen kan skönjas mellan 1700-talets människor och oss. Det ligger en stor del av värdet i att få kunskap om tidigare sekel och därtill finns mycket att hämta i olika källmaterial som kan tilläggas saknar motstycke i andra länder.

Christopher har många möten med människor som han relaterar till. Ett möte är som han säger ”med en nobel, äldre kvinna som delgav honom händelser ur sitt liv då hon var i blomman av sin ålder” Hon berättade att hon hade varit i Båstad och spelat tennis med Gustav V. Han var hövlig, artig och fördragsam. Gustav V ville alltid spela dubbel och före varje match kom hovmarskalcken fram och klargjorde att man fick spela svåra bollar på majestätets medspelare och lätta bollar på Gustav V. Kungen fick inte förnedras!

Det var någon som hade gjort det och slagit honom i 3 raka set. Följande dag hade löpsedlarna skrivit: ”Konungamordet i Båstad!”

”Ni anar nog vart jag vill komma med den här berättelsen. Där står hon, denna ädla kvinna, livslevande framför mig och berättar att hon spelat tennis med ”V Gurra”. Han som bars till dopet av sin farfarismor, hon som en gång varit förlovad med Napoleon i Paris på 1790-talet under

Franska revolutionen. Längre än så är det inte,” säger Christopher.

Men vi skall akta oss för att romantisera den här tiden och vara införstådda i att det fanns mycket som inte var bra och krävde hårt och slitsamt arbete för människorna. Sjukdomar, som t.ex. mässling härjade, barnadödligheten var stor och fattigdomen utbredd. Men det finns något vi kan lära av den här tiden. Nämligen stressen fanns inte! Ingenstans står det skrivet att någon ”gått in i väggen” eller var utbränd! En av Gustav III:s rådmän befinner sig i Östergötland och skriver hem till sin hustru. Han berättar allt han fått se och vidarebefordrar det hem till henne som sitter på landet, långt ifrån stora världen. Sist i brevet skriver han: ”Min kära Du, jag måste gå nu, och ställa min klocka efter kungens, som går olika alla dagar!”

Tänk på det då ni står i rulltrappan till Centralen och börjar springa för att tåget går om 1 min! Vi kanske skulle leva litet 1700-tal och stå kvar i rulltrappan för det kommer ju ett tåg till om 4 minuter! Vi har ju alla samma tid på klockorna!

Jag fick den stora glädjen att lyssna på en fantastisk föreläsning av Christopher O'Reagan i Norrköping i augusti-11 och jag hoppas ni har haft glädje av att läsa om hans föredrag som jag försökt återge så fylligt som möjligt.

Med vänliga hälsningar till Er alla

Rigmor.

Informationskällor på ”Nätet”.

På Internet finns mängder av informationskällor som kan vara nyttiga för oss släktforskare. Här kommer tips på några:

Nordisk familjebok. Här finns både första utgåvan, 1876-1899 och den s.k. Uggleupplagan, 1904-1926. det är en faksimilutgåva som är fullt sökbar. Du hittar den här: <http://runeberg.org/nf/>

Nationell Arkivdatabas är väl ingen direkt källa utan en sammanställning där man kan hitta andra informationskällor. Den finns här: <http://www.nad.ra.se/>

En annan känd informationskälla är **Wikipedia** <http://sv.wikipedia.org/wiki/Portal:Huvudsida> samt några andra wiki-sidor: **GeneaWiki** <http://sv.geneawiki.com/index.php/Huvudsida>
DIS Wiki <http://wiki.dis.se/w/index.php/Huvudsida>
WikiRötter <http://www.genealogi.se/wiki/index.php/Huvudsida> är Släktforskarförbundets Wiki-sida.

Det finns säkert fler wiki-sidor, men dessa är de jag hittat hittills. **Tänk dock på att alltid kolla uppgifter du hittar på en wiki-sida mot andra källor, eftersom i princip vem som helst kan starta en wiki-sida och vem som helst kan redigera dess innehåll.**

Länkarna till dessa sidor finns på vår hemsida www.harnoforskare.se

Har du tips på bra informationskällor, kontakta red. Så kommer de e med i kommande nummer av Bäfvernytt.

(Forts. från sid. 3) Att på detta vis digitalisera flera hundra diabilder skulle ta ganska lång tid.

Sen hörde jag talas om någon som gjort en ljuslåda med en lampa bakom en opalfärgad glasskiva och sedan fotat av sina diabilder med digitalkameran. Även detta förkastade jag, eftersom det skulle ta för lång tid. Dessutom måste kameran gå att ställa in för tagning på mycket kort avstånd. För några år sedan hittade jag hos företaget Kjell & Company en speciell diabil-skanner. Den finns i olika utföranden och för både Mac och PC. Priserna varierar mellan 499 och 999 kronor. Efter en tids funderande slog jag till på den billigaste varianten. Den levereras komplett med USB-kabel, programvara och håll-

Bild 1. Skannern levereras med två olika filmhållare.

Installationen av programvaran är en snabb och enkel process. Sen är det bara att köra igång... För min egen del handlade det om c:a 1000 diabilder. När jag kommit fram till hur de skulle

Bild 2. Användargränssnittet är lättförståeligt och intuitivt.

lare för diabilder monterade i ramar. Även en hållare för oklippta filmremsor ingår. Programvaran är visserligen på engelska, men en svensk-språkig installationsguide/användarhandledning medföljer.

vara vända när de lades i hållaren, för att resultatet inte skulle bli en spegelvänd bild, gick det ganska snabbt. Eftersom jag hade mina diabilder liggande i magasin för projektorn var det extra enkelt. På 3 – 4 kvällspass om c:a två timmar var det hela avklarat. Användargränssnittet visas i bild 2. För val av filmtyp finns tre alternativ, negativ film (film för pappersbilder), diafilm eller

svartvit film. Det går också att välja upplösning på den skannade bilden. Alternativen är 1800 DPI eller 3600 DPI. Högre upplösning gör att bilden kräver mer lagringsutrymme. Eftersom vi idag har stora hårddiskar borde detta inte vara

något problem. Välj det högre alternativet som ger en bättre bild. Som exempel kan jag nämna att mina 1147 bilder kräver 1,72Gb lagringsutrymme vilket gott och väl ryms på en USB-sticka om man vill ta bilderna med sig. Det finns också möjlighet att spegelvända och rotera den skannade bilden innan man bestämmer sig för att spara den, vilket man gör genom att klicka med muspekaren på kameraikonen i bildfönstret. På min skanner går det också att spara genom att trycka på en knapp på skannern.. Eftersom man

sparar bilderna, fylls de på i filmremsan i bildfönstrets nedre del. När filmremsan är fylld måste bilderna föras över till vald lagringplats på datorn, för att man ska kunna fortsätta. När man har sparat alla sina bilder kan de sedan användas på precis på samma sätt som de bilder man tagit med sin digitalkamera.. Lycka till!

Text och foto: Örjan Öberg

De populäraste släktforskarprogrammen.

Internet sajten geneanet.org har nyligen publicerat en undersökning över de mest använda släktforskarprogrammen:

Listan omfattar ytterligare 20 program, dessa har dock så få användare varför de utelämnats.

1 Min släkt	34,5%
2 Disgen	32,0%
3 Family Tree Builder	7,7%
4 Holger	7,3%
5 Brother's Keeper	2,7%
Family Tree Maker	2,7%
7 Reunion	2,0%
8 Legacy Family Tree	1,6%
9 GeneWeb	1,2%
Personal Ancestral File	1,2%

I förra årets undersökning låg Disgen på första och Min Släkt på andra plats. Förändringarna är marginella och ligger förmodligen inom den s.k. felmarginalen.

Den som vill läsa hela listan kan gå in på denna adress: <http://slaktforskarbloggen.geneanet.org/index.php/post/2012/02/Vilket-slaktforskningsprogram-anvander-vi-Januari-2012.html>

Länken kommer att finnas på vår hemsida.

Örjan

Konverteringsprogram

Ibland händer det att jag fått Word-filer som jag inte har kunnat öppna. Det är filer som är skapade med någon nyare version av Word och som har filändelsen .docx. Jag tror att det är Word 2007 och nyare som skapar denna filtyp.. För att kunna öppna dessa filer finns ett konverteringsprogram att hämta från Microsoft på denna adress: <http://www.microsoft.com/downloads/sv-se/details.aspx?familyid=941b3470-3ae9-4aee-8f43-c6bb74cd1466&displaylang=sv>

Länken finns på vår hemsida.

Örjan

Medlemsmöte 21 februari. Vem var egentligen Birger Norman?

Mikael Norberg höll en mycket givande föreläsning om Birger Norman.

Efter en kort föreningsinformation till de c:a 50 åhörarna lämnades ordet över till Mikael Norberg.

Han kallade sitt föredrag ”Utkast till porträtt i helfigur”.

Mikael började med att visa bilder på Birger Norman, som gått i samma klass som några av hans egna släktingar.

Birger föddes 30 juli 1917 på Svanö, en knapp månad före 1:a världskrigets utbrott. Han föddes i kasern nummer 2 och han beskriver själv brukssamhället som en idyll men naturligtvis också klassmotsättningar, fattigdom och vägglöss. Han var imponerad av trafiken på älven och upplevelsen av att världen tycktes komma närmare samtidigt som han präglades av människorna och miljöerna han upplevde.

Hans mor Matilda har berättat att hon låg i födelsesmärtor och hörde om mobiliseringen vid tiden för Birgers födelse. Mor Matilda f. Hessel hade 9 syskon, varav Hadar Hessel var en bror och känd skribent som kan antas vara den som inspirerat Birger till hans eget skrivande.

Fadern Albin kom ur enkla förhållanden och hade en oregerlig ungdom. Men vid 30 års ålder blev han en övertygad och from missionsförbundare. Han arbetade på sågen i Svanö men blev så småningom upphöjd till faktor.

Den 30 juli 1930 brann sågen i Svanö ner och befolkningen skingrades. En ödesmättad händelse för Birger och nu flyttade Normans till Väja där fadern fick arbete som faktor. Birger beskriver i boken ”Ön” från 1963 att ”till och med svalorna var rådvilla och flög över de utbrända husen och arbetsredskapen för att finna att deras bon var bortbrända”. Självt så gick han i realskolan och på loven arbetade han på brädgården. Han blev som många andra en sann socialdemokrat och arbetade en tid som föreståndare på ABF. Han skrev i olika tidningar och var sportjournalist på Nya Norrland under en tid och utbildade sig på olika folkhögskolor. Birger gifte sig med Anna Lis Mattson från Väja som utbildade sig till socionom i Stockholm. De kom att bo under några år i vårt område men flyttade permanent till Stockholm 1949 där de levde med sina två barn.

1950 skrev han "Ny lyrik" och 1951 kom "Sånger vid floden" som handlade om hans tid i Ådalen. Hans förebild och goda vän Carl Wennberg inspirerade honom till författandet. Birger är i grunden en diktare med stor Ådalsanknytning. Hans mest aktiva tid började 1960 då han utkom med många böcker och var en fri författare som kunde försörja sig på sitt skrivande. Han skrev ett 50-tal böcker under sin levnadstid.

Birger Norman dog 13 september 1995.

Vad var han?

Tre grundegenskaper i kronologisk ordning: **socialdemokrat, kulturdebattör** samt **re-censent och kritiker**. Han var en intresserad debattör och gillade diskussioner och samtal, men ordet "ideologi" tyckte han inte om. I samtal kom det fram att utgångspunkten för honom var dikten. Det var viktigt för Birger Norman. Han var vass och tydlig i debatten, där han var en uttalad socialdemokrat.

Den kristne Birger Norman var från hemmet präglad av faderns intresse för missionsförbundet. Synd och skuld gjorde honom fundersam och orolig. Under sin tid på folkhögskola kom han att möta två teologer som pratade om religionsfri kyrka där evangeliet sågs som en gåva. Det tog Birger emot och som troende kristen tog han till sig deras ord. Han visade sig dock som en ödmjuk och varm människa även bland icke troende.

Ångermanlänningen Birger Norman utgår ofta i sitt författarskap från sin hembygd, trots att han tidigt lämnade den. Han gillade

hellre barmarken i Stockholm och menade att: "snö är ett misstag!"

Han visade stor kärlek för vårt landskap men också ambivalens och vemod som tydligt uppfattas i hans böcker.

Enligt Mikael är Birger Norman Ådalens diktare.

Ett av Birgers verk "Ådalen 31" kom att bli en omdiskuterad bok, men själv tog han inte parti för någon inblandad i händelsen trots sin grundliga research. Han var en naturlyriker och naturskildrare som vi idag får glädje av genom att läsa hans böcker. Han blev också känd i TV och gjorde ett antal pjäser, blev teaterresenent, dramatiker och kom att översätta tjeckiska dikter med hjälp av en tjeckisk vän och professor. Han har gjort LP-skivor och fick mottaga många priser för sin diktning varav "Utanikring" 1976 kom att få en upplaga på 40.000 exemplar.

Mikael avslutade kvällen med att läsa några dikter ur Birger Normans mest kända diktsamling "Utanikring".

Peter tackade Mikael för ett givande föredrag och överlämnade ett ljus och Bäfvemytt.

Kvällen avslutades med fikastund.

Text: Rigmor Öberg

Foto: Örjan Öberg

Mikael Norberg är ordförande i

Birger Normansällskapet.

Reds. Anm.

Ätte acksjon

Räfs å ta ihop
å ställ spånkorgen
däri baklucka!

Vri om i nöckelhåle
å kast'n åt fanders.

Tidningsbla för fönstre.
Kråka sêtt på skorsten.

Dra för troen däri le
och hä jänn grinna!
Å kula rö så får vi!
Åt Stockholm.

Men faen vare va vackert på sommarmårna!

Skolfoto från Svanö skola. Birger Norman inringad med svart.

Här...
Fanns
det
plats
för
ditt
bidrag
till
Bäfvornytt

Gamla mått och vikter

RYMDMÅTT (TORRA VAROR MED RÅGE)

1 tunna = 2 spann (146,6 l)
1 spann = 2 halvspann (73,3 l)
1 halvspann = 2 fjärdingar (36,65 l)
1 fjärding = 4 kappar (18,32 l) = 7 kannor
1 kappe = 4,6 l
1 kanna = 2,6 l

1 säll = 1 ny tunna = 6 skäppor (145,8 l)
1 skäppa = 1/4 tunna (36,6 l) (Mycket varierande mått lokalt)

HÖMÅTT

Parm = 34 kubikalnar (7,15m³)
Parm (år 1728) = 84,5 kubikalnar (17,72m³)
Kronoparm = 1 kubikfamn (5,65m³)
1 vinterlass hö = **2 sommarlass hö** eller
4 stackar eller **48 fång** som är = **8—10 vålmar**

1 val = 80 st + (1) Sill o. Strömning
1 kyrve = 16 st, fiskmått
1 bast = 24 st, rökt fisk mått
1 bunt = 100 st
Kast = 3 + (1) = 4 st
Skock = 60 st
Tjog = 10 st, senare = 20+1
Tolft = 12 + 1
1 tunna = 9 löpar, Smörmått
Löp = 2 pund (drygt 10 kg), Smörmått
Drittelt = 50,8 kg, Smörmått

RYMDMÅTT TORRA VAROR (Struket mått + mätt råge)

1 tunna = 2spann + 2 kappar (155,7 l)
1 spann = 2 halvspann + 1 kappe (77,8 l)

1 halvspann = 2 fjärdingar + 1/2 kappe (38,9 l)
1 skäppa = 1/4 tunna (41,2 l)
Skrull = ca 3 lot.
Bohulänskt spannmålsmått
Bal = 12 st
Bal = 10 ris papper
Holk = transportkar (ca 25 l)
Knäpp garnmått
Gammal = 60 trådar
Ny = 100 trådar

YTMÅTT

1 tunnland = 32 kappland (4963m³)
1 kappland = 1750 kvadratfot (154,3m³)
1 kvadratfot = 8,815 dm²
1 kvadratrev = 100 kvadrattänger (881,5 m²)

RYMDMÅTT (VÅTA VAROR)

1 åm = 60 kannor (157 l)
1 tunna = 48 kannor (125,6 l)
1 ankare = 15 kannor (39,25 l)
1 halvankare = 7 1/2 kannor (19,6 l)
1 fjärding = 2 åttingar (15,6 l)
1 åtting = 6 kannor (7,8 l)
1 kanna = 2 stop (2,6 l)
1 stop = 4 kvarter (1,3 l)
1 kvarter = 4 jumfrur (ort) (32,7 cl)
1 jumfru = 2 halvjumfrur (8,18 cl)
1 oxhuvud = 90 kannor
För vin och öl (236 l)
1 lakegodstunna = 48 kannor
För saltade varor (125,6 l)

VIKTER

1 skeppund = 20 lispund (170 kg)
1 lispund = 20 skålpund = 20 marker (8,5 kg)
1 skålpund = 32 lod (425 g)

1 lod = 4 kvintin (13,28 g)
1 kvintin = 3, 32 g
1 nyläst = Center (4,25 ton)
1 center = 100 skålpund (42,5 kg)
1 skålpund = 100 ort (425 g)
1 ort = 100 korn (4,25 g)
1 korn = 42,5 g

Guld- och Silvervikter

1 uns = 2 lod (26,3 g silver, 27,9 g guld)
1 lod = 2 kvintin
1 mark lödig = 8 uns (210,6 g silver, 228,8 g guld)
1 mark = 24 örtugar (ca 195 g)
3 örtugar = 8 öre
Källa: Bo-Nytt
Mer kommer i nästa nummer.

Hos psykologen...

Stackars dej, sa psykologen. Kan du berätta varför du dricker så mycket. - Jag ska förklara sa patienten. Jag blev kär i en änka som hade en vuxen dotter. Jag gifte mej med änkan o strax efter gifte sej min far med styvdottern. Då blev jag o min fru svärföräldrar till min far. Efter en tid fick min styvmor, alltså min frus dotter, en son. Den pojken blev min bror men även son till min frus dotter o därmed är vi mormor o morfar till min bror. Så fick jag o min fru en son, som blir min fars svåger. Min sons storasyster är hans farmor eftersom min far är hans farfar. Jag är bror till min egen son. Min son är min farmors brorson o jag är farfar till mej själv. Jag är bror till min far o både son o far till honom. Min fru är min styvmor, mor, svägerska o styvdotter. -Tack sa psykologen, jag tycker du ska fortsätta dricka.

B Föreningspost

Avs: Härnösands släktforskare
c/o Agneta Olofsson
Kastellgatan 26
87133 Härnösand

Program för 2012

Tisdag 27 mars. Årsmöte.

Författaren Gudrun Norstedt från Umeå. Ämnet är "Hur landskapsgränsen mellan Ångermanland och Västerbotten kom till - och hur den återupptäcktes".

Tisdag 24 april. Föredrag av Erik Nydahl:

"Hur man valde lokalpolitiker".

Lördag 2 juni. Vår sedvanliga bussresa går bland annat till Textilarkivet i Sollefteå

Som vanligt är våra möten alltid kl. 18.00 och i Mittnordensalen, Landsarkivet.

I föreningens namn har följande CD-skivor tagits fram.

Hemsöbor 1847 – 1939. Innehåller c:a 4600 personer från 1570 och framåt. För åren 1847 – 1939 är uppgifterna kontrollerade mot tillgängliga kyrkböcker, SBB-utdrag och "Sveriges dödbok 1901 – 2009". Totalt c:a 8000 A-boksanteckningar om c:a 2900 personer. Födelse-, döds-, och vigselnotiser tillkommer. *Pris 350Kr.*

Säbråbor 1535 – 1844. *Pris 500Kr.*

Ljustorpsbor 1500 – 1800. Sammanställd av Folke Åsén. Konverterad till CD av Agneta Olofsson. *Pris 300Kr.*

Hemsöadeln eller Daniel Erssons ättlingar. C:a 32 500 ättlingar till Bonden i Utanö "som ägde nästan hela Hemsön". *Pris 400Kr.*

Stigsjö 1600 1800. *Pris 300Kr.*

Barbro Hammarhälft. Sammanställd av Peter Sjölund och Björn Thunberg. *Pris 300Kr.*

Nora Tingslag 1700 – 1799. Sammanställning av Britta Ulander. Nora Tingslag omfatta socknarna Bjärträ, Skog och Nora samt fram till år 1757 även Högsjö och Gudmundrå. *Pris 300Kr.*

Viksjö Byar och gårdar. Sigge Sjäodins Viksjöbor 1500-1800 har nu omarbetats och överförs till CD (med diverse rättelser och tillägg). Kallas i det nya formatet för Viksjö byar och gårdar 1600 – 1800. *Pris 300Kr.*

Häggdånger. Häggdångers församlings bönder och båtsmän åren 1600-1800 med familjer och ursprung där sådant återfunnits. Vidare finns noterat hemmansägare under 1543-71 och domboksutdrag från 1640-tal till 1720tal. *Pris 350Kr.*

Härnösands Gymnasiun 1650 – 1848. Innehåller uppgifter om studenterna på Härnösands Gymnasium 1650-1848 och något om deras härstamning. Det är arkivlektorn emeritus Thord Bylund som har tagit fram uppgifterna i arbetet med sin licentiatavhandling från 1972 Också licentiatavhandlingen finns med på skivan. *Pris 200Kr.* Ingen medlemsrabatt på denna skiva.

Portokostnader tillkommer.

Medlemmar i Härnösands släktforskare får 100:- rabatt på ovan angivna priser.

För beställning kontakta Agneta Olofsson.

**Människor som inte blickar tillbaka på sina föräldrar,
kan inte se framåt mot eftervärlden.**